

بررسی فراوانی علائم منفی در یک صد بیمار بستری مبتلا به اسکیزوفرنیا در مرکز آموزشی درمانی روان پزشکی رازی

مقدمه: بروز علائم منفی در اسکیزوفرنیا از جمله اصلی ترین مشکلات موجود بر سر راه توان بخشی این دسته از بیماران محسوب می گردد. استفاده از داروهای مناسب جهت کاهش این علائم و انجام درمان های روانی - اجتماعی به خصوص آموزش مهارت های اجتماعی در هم گامی با سایر امکانات و تسهیلات روان پزشکی جامعه نگر نقش کلیدی را در حل این معضل ایفا می نماید. در مقاله ی حاضر پس از بحث و شناخت دقیق تری در خصوص علائم منفی و درمان های متداول آنان، به بررسی فراوانی این علائم در یک صد بیمار اسکیزوفرنیک بستری در مرکز روان پزشکی رازی و ارتباط سه متغیر سن، جنس و ازمان بیماری با این علائم می پردازیم.

مواد و روش تحقیق: یک صد بیمار اسکیزوفرنیک بستری در مرکز روان پزشکی رازی به طور تصادفی و با نسبت مساوی از بین زنان و مردان از بخش های حاد و نگه داری انتخاب و با پرسش نامه ی SANS نسبت به ثبت علائم منفی در آنان اقدام گردید. سپس با استفاده از روش های آماری، ارتباط این یافته ها با متغیرهای یاد شده، مورد آزمون قرار گرفت.

یافته ها: گستردگی علائم منفی بیماران از ۸۶٪ تا ۹۸٪ علائم شدید نیز از ۳۰٪ تا ۵۵٪ در نوسان بود، بنابراین هیچ بیماری بدون علامت منفی نبود. اما این آمار هم از حیث مقدار و هم از حیث شدت به طور مشخص بیش از آمار مندرج در کتاب روان پزشکی کاپلان و سادوک است. شدیدترین علائم منفی در بخش نگه داری زنان و خفیف ترین آن نیز در بخش حاد زنان ملاحظه گردید. هیچ گونه ارتباط معنی داری بین شدت علائم منفی و متغیرهای سن، جنس و مدت ابتلاء به بیماری یافت نشد.

نتیجه: گستردگی فراوانی علائم منفی در نزد بیماران اسکیزوفرنیک این مرکز و شدت آن واقعیتی است که بیانگر وخامت اوضاع کلی این دسته از بیماران و مستلزم به کارگیری شیوه های مناسب درمانی جهت تقلیل این علائم و افزایش آموزش پذیری آنان برای زندگی مستقل تر در بستر اجتماع و خانواده می باشد.

دکتر سعید شجاع شفتی
استادیار گروه روان پزشکی دانشگاه
علوم بهزیستی و توانبخشی

مریم بختیاری
کارشناس روانشناسی

واژگان کلیدی: اسکیزوفرنیا / علائم منفی